

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Kratochvíla a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně:

X

bytem ...

zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Hojdnem
sídlem Francouzská 98, Praha 10

proti

žalovanému:

Ministerstvo zdravotnictví

sídlem Palackého nám. 4, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 12. 3. 2024, č. j. MZDR 35198/2023-4/PRO,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 12. 3. 2024, č. j. MZDR 35198/2023-4/PRO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12 342 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Lukáše Hojdna, advokáta.
Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu Městského soudu v Praze k rukám Mgr. Lukáše Hojdna, advokáta.

Odůvodnění:

1. Městský soud se v tomto rozsudku zabýval náležitostmi informovaného souhlasu se sterilizací. Rozhodl, že obecný souhlas pacientky s nespecifikovaným léčebným postupem a zákrokem není dostatečný.

I.

Vymezení věci a obsah správního spisu

2. Žalobkyně dne 14. 12. 2005 v nemocnici v Děčíně porodila císařským řezem své třetí dítě. V rámci tohoto zákroku byla také sterilizována. Dne 30. 10. 2023 podala žalobkyně žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky za protiprávní sterilizaci podle zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o odškodnění nezákonných sterilizací).
3. Ze zdravotnické dokumentace žalobkyně, která je součástí správního spisu, vyplývá, že žalobkyně o provedení sterilizace požádala dne 29. 11. 2005. Žádost je na předtištěném formuláři nemocnice, do kterého jsou psacím strojem doplněny důvody: „Mám 2 děti - porody 2x SC. Nyní budu rodit 3. dítě SC“. Formulář obsahuje předtištěnou větu: „Byla jsem poučena o způsobu sterilizace a o tom, že se jedná o stav trvalý.“ Formulář vedle podpisu žalobkyně obsahuje také podpisy tří osob (dva lékaři a ředitel Nemocnice Děčín), které tvořily sterilizační komisi a s provedením sterilizace souhlasily.
4. K provedení plánovaného císařského řezu se žalobkyně do nemocnice dostavila dne 13. 12. 2005. Zdravotnická dokumentace obsahuje dva informované souhlasy žalobkyně z tohoto dne. Jeden se týká pouze anestezie. Druhý je formulářový, předtištěný souhlas, který obsahuje čtyři body. Pouze jeden se týká samotného zdravotního zákroku: „Byl(a) jsem seznámena(a) s léčebným postupem v souvislosti s mým onemocněním, vč. případných rizik a souhlasím se způsobem vyšetření, operačním zákrokem, způsobem anestezie.“ Další body souhlasu se týkají možnosti přítomnosti studentů při poskytování zdravotních služeb, odpovědnosti nemocnice za vnesené cennosti a souhlasu o informování osoby blízké o zdravotním stavu pacienta. Shodný formulář žalobkyně podepsala již 17. 11. 2005.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 11. 2023 žádost žalobkyně zamítl. Podle něj nebyly splněny podmínky § 3 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací. Zjistil, že sterilizace byla žalobkyni provedena s jejím souhlasem a na její žádost. Za souhlas považoval dokument podepsaný žalobkyní dne 17. 11. 2005.
6. Žalobou napadeným rozhodnutím ministr zdravotnictví zamítl rozklad žalobkyně.
7. Ministr neviděl problém v tom, že žádost žalobkyně o sterilizaci byla na předtištěném formuláři. To neodporovalo žádným předpisům. Žádost byla i řádně odůvodněna. Důvodem byl opakovaný císařský řez, což je i indikací pro sterilizaci. Žalobkyně také podpisem informovaného souhlasu dne 13. 12. 2005 stvrdila, že byla seznámena s léčebným postupem a jeho riziky. Námitky žalobkyně, že nebyla poučena, je tak v přímém rozporu s obsahem zdravotnické dokumentace.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

8. Ministr připustil, že sterilizační komise nebyla pětičlenná, jak vyžadoval zákon. Nicméně ne každá protizákonnost zakládá nárok na odškodnění podle § 3 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací. V tomto případě nejde o vadu, která by zpochybnila souhlas žalobkyně se zákrokem.

II.

Argumentace účastníků

9. Žalobkyně v žalobě vznesla následující žalobní body:
 1. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Ministr se nevypořádal dostatečně s námitkami žalobkyně.
 2. Žalobkyně ke sterilizaci nedala svůj souhlas. Nebyla řádně předem poučena o povaze, charakteru, následcích a alternativách daného zákroku.
 3. Žádost žalobkyně o sterilizaci nebyla v rozporu s tehdy platnými předpisy řádně odůvodněna. Žádost nebyla řádně schválena sterilizační komisí v zákonném složení.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Přitom zopakoval argumentaci z napadeného rozhodnutí.
11. Dne 19. 6. 2024 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém žalobkyně i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání.

III.

Posouzení žaloby

III.1 Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné

12. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky.
13. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Na druhou stranu správní orgán se musí vypořádat s argumenty účastníka řízení, které jsou zásadní pro meritum věci. Pokud tak neučiní, zatíží své rozhodnutí nepřezkoumatelností (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 As 66/2009-46).
14. Městský soud neshledal, že by napadené rozhodnutí ministra bylo nepřezkoumatelné v právě uvedeném smyslu. Rozhodnutí ministra je řádně a srozumitelně odůvodněno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odvolacímu správnímu orgánu nic nebrání ztotožnit se se závěry správního orgánu prvního stupně. Námitkami žalobkyně, že její žádost o sterilizaci nebyla řádně odůvodněna, se ministr zabýval na s. 4 napadeného rozhodnutí.

15. Pokud žalobkyně s nějakým hodnocením ministra nesouhlasí, nejde o nepřezkoumatelnost rozhodnutí, ale případně o jeho nezákonnost. Námitkami nezákonnosti se soud zabývá níže.

III.2 Sterilizace byla provedena bez informovaného souhlasu

16. Podle § 3 odst. 1 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací se pro účely tohoto zákona sterilizací v rozporu s právem rozumí zdravotní výkon zabraňující plodnosti, k jehož provedení oprávněná osoba neudělila souhlas, nebo souhlas udělila při takovém porušení právních předpisů upravujících v rozhodném období provedení zdravotního výkonu zabraňujícího plodnosti anebo za takových okolností, jež vylučují nebo vážně narušují svobodu a prostotu omylu uděleného souhlasu.
17. V dané době, kdy stěžovatelce byla provedena sterilizace, byla již součástí českého právního řádu Úmluva o lidských právech a biomedicíně publikovaná pod č. 96/2001 Sb. m. s. Podle jejího čl. 5 jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví je možno provést pouze za podmínky, že k němu dotčená osoba poskytla svobodný a informovaný souhlas. Tato osoba musí být předem řádně informována o účelu a povaze zákroku, jakož i o jeho důsledcích a rizicích. Dotčená osoba může kdykoli svobodně svůj souhlas odvolat.
18. V tomto případě je tedy zásadní otázkou, zda žalobkyně ke sterilizaci dala svobodný a informovaný souhlas. Žalobkyně tvrdí, že nikoliv. Žalovaný tvrdí, že žalobkyně souhlas poskytla a odkazuje na dokument podepsaný žalobkyní v den nástupu do nemocnice (13. 12. 2005), případně shodný dokument podepsaný dne 17. 11. 2005.
19. Podmínky informovaného souhlasu byly již předmětem judikatury Ústavního soudu i nejvyšších soudů.
20. Institut svobodného a informovaného souhlasu s každým lékařským zákrokem je založen na uznání právní subjektivity každého jedince a jeho svobody rozhodovat o svém vlastním těle a podporuje autonomii jeho morální volby. To je v protikladu k paternalistickému přístupu, kdy o jednotlivci je rozhodováno někým jiným (například lékařem), byť i z dobrých pohnutek, že to je pro jeho dobro a zdraví. V konečném důsledku je to vždy pacient jako svobodný jednatel nadaný základními právy, včetně práva na respektování své fyzické a psychické integrity, který by měl dát souhlas se zásahy do tohoto práva. Přitom je nutno akceptovat, že jiné osoby mohou i jeho rozhodnutí, například odmítne-li nezbytnou léčbu, považovat za špatné (nález sp. zn. I. ÚS 1565/14 ze dne 2. 3. 2015, bod 76).
21. K lékařskému zákroku má docházet zásadně na základě předem vysloveného či konkludentně daného svolení pacienta, které musí být podloženo dostatečným rozsahem informací významných pro to, aby si pacient v rámci svého práva na sebeurčení mohl utvořit závěr, zda se navrhovanému lékařskému zásahu do tělesné integrity podrobí. Proto se hovoří o tzv. informovaném souhlasu, tedy o právním jednání pacienta založeném na vědomostní (dostatečné penzum informací) a volní složce (vyjádření souhlasu). Rozsah a obsah informace, kterou je poskytovatel zdravotní péče povinen pacientovi poskytnout, je individuální a liší se zejména podle zdravotního stavu pacienta a předpokládaného výkonu. V obecné rovině má zahrnovat údaj o aktuálním zdravotním stavu, o navrženém léčebném postupu (jeho povaze a účelu), o předpokládaném výsledku, o rizicích, s nimiž je provedení zákroku spojeno, a o jiných možnostech řešení zdravotních obtíží pacienta. Tyto kategorie Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

informací, které se vzájemně mohou prolínat, jsou z pohledu zákona rovnocenné a měla by jim být věnována srovnatelná pečlivost (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3100/2021 ze dne 20. 1. 2023).

22. V nyní posuzované věci je součástí zdravotnické dokumentace žalobkyně pouze obecný „informovaný souhlas“ v rozsahu jedné věty (viz bod 4 výše). Tento navíc není žalobkyní podepsán. V každém případě jeho obsah je hrubě nedostatečný, aby soud mohl dovodit, že žalobkyně ke sterilizaci dala svůj svobodný a informovaný souhlas. Za prvé, z tohoto vyjádření není vůbec zřejmé, k jakému zákroku žalobkyně dala souhlas. Žalobkyně se dne 13. 12. 2005 dostavila do nemocnice za účelem plánovaného porodu císařským řezem. Její souhlas se tedy v první řadě musel týkat porodu císařským řezem. Z ničeho nelze dovodit, že tato jedna věta musela zachycovat také souhlas se sterilizací. Již z tohoto důvodu ze zdravotnické dokumentace žalobkyně nelze dovodit, že ke sterilizaci dala svůj souhlas.
23. Souhlas se sterilizací již vůbec nevyplývá ze shodného „informovaného souhlasu“ žalobkyně z 17. 11. 2005. Ani tento není podepsán a ani tento nezmiňuje sterilizaci. Že by se měl týkat sterilizace je nadále zpochybněno tím, že časově předchází žádosti žalobkyně o provedení sterilizace z 29. 11. 2005. Do doby schválení žádosti žalobkyně sterilizační komisí, což bylo podle tehdy platných předpisů nezbytnou podmínkou provedení sterilizace, nebylo možno vůbec o sterilizaci uvažovat. Těžko tedy žalobkyně k ní mohla dát informovaný souhlas předtím, než vůbec podala žádost.
24. Dále je nutno zohlednit povahu zákroku, kterým chirurgická sterilizace je. Sterilizace je trvalá (téměř nevratná) antikoncepce, která zabraňuje početí. U ženy se zpravidla provádí chirurgickým přerušením vejcovodů. Sterilizace je závažným zásahem do fyzické integrity a reprodukčního zdraví člověka. Jelikož se týká jedné ze základních tělesných funkcí lidských bytostí, týká se mnoha aspektů osobní integrity jednotlivce, včetně jeho fyzické a duševní pohody a emocionálního, duchovního a rodinného života (rozsudek Evropského soudu pro lidská práva *V. C. proti Slovensku* ze dne 8. 11. 2011, č. 18968/07, § 106). Shodně sterilizaci za hrubý zásah do fyzické integrity žen považuje Nejvyšší správní soud (rozsudek ze dne 14. 11. 2023, čj. 4 As 290/2022-42, bod 38). Proto podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva je nutno přísně trvat na tom, že k tomuto zákroku byl dán svobodný a informovaný souhlas. Sterilizace bez svobodného a informovaného souhlasu je dokonce nelidským zacházením v rozporu s čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv (*V. C. proti Slovensku*).
25. Sterilizace také není zákrok, který by byl medicínsky nezbytný pro zachování nebo zlepšení zdraví pacientky. Tyto účinky může mít pouze nepřímo. Sterilizace je tak indikována v situacích, kdy by další těhotenství bylo pro ženu nebezpečné. Metod antikoncepce, tedy zabránění těhotenství, je však mnohem více, včetně neinvazivních. U chirurgické sterilizace je tak zcela nezbytné, aby byl souhlas skutečně informovaný. Již podle odborné literatury z roku 2004 se dovozovalo, že „Obecně je přijímán názor, že čím méně je zákrok pro zachování života a zdraví pacienta nezbytný, tím důkladnější poučení je pro legální provedení zákroku nutné.“ (Jirka, V. Tzv. informovaný souhlas pacienta s lékařským zákrokem jako nezbytný předpoklad přípustnosti zásahu do jeho tělesné integrity. *Právní rozhledy*, 2004, č. 15, s. 564-570).
26. Pacientka tak musí být řádně poučena nejen o účelu a povaze sterilizace, jakož i o jejích důsledcích a rizicích ale také o možných alternativách a jejich výhodách a nevýhodách (viz citovaný rozsudek *V. C. proti Slovensku*, zejména § 112, kde ESLP klade důraz na poučení o Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

alternativách). Proto také § 3 odst. 2 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací zdůrazňuje, že pacientka měla být srozumitelným způsobem a v dostatečném rozsahu informována o svém zdravotním stavu a o účelu, povaze, předpokládaném přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaného zdravotního výkonu a o *jiných možnostech* řešení zdravotního stavu, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích. Pokud nebyla, šlo o porušení právních předpisů a sterilizaci v rozporu s právem ve smyslu tohoto zákona.

27. Skutečnost, že pacientka byla řádně poučena a souhlas byl tak informovaný, má povinnost prokázat zdravotnické zařízení (viz Doležal, T., Doležal A. Informovaný souhlas ve zdravotnictví. Praha: Ústav státu a práva AV ČR, 2023, s. 307). Ze zdravotnické dokumentace žalobkyně však řádné poučení dovodit nelze.
28. Dokumenty podepsané žalobkyní, na které žalovaný odkazoval („Informovaný souhlas“ ze dne 13. 12. 2005 a 17. 11. 2005), kromě toho že z nich nevyplývá, že by se vůbec týkaly sterilizace, neprokazují vůbec nic o tom, že by žalobkyni bylo dáno náležité poučení. Není zde uvedeno nic konkrétního o rozsahu poučení, tedy o povaze zákroku, jeho důsledcích, rizicích a alternativách.
29. Toto řádné poučení žalobkyně nelze dovodit ani z její žádosti o sterilizaci ze dne 29. 11. 2005. Soud má předně určité pochybnosti o vypovídací schopnosti tohoto dokumentu. Obecně jistě není na závalu, aby pro žádosti existovaly předtištěné formuláře. Svědčí to však o určité automatickosti či běžnosti úkonu, pokud jsou pro něj připravené formuláře. To však není příliš slučitelné se závažností zákroku, kterým sterilizace je. Ke sterilizaci by mělo docházet pouze po pečlivém zvážení zákroku pacientkou, jejíž rozhodnutí bude následovat po zevrubném rozhovoru s lékařem, ve kterém budou rozebrány všechny důsledky, rizika a alternativy.
30. O autentičnosti přání žalobkyně podstoupit sterilizaci příliš nevypovídají odborné, zkratkovité termíny zaznamenané na žádosti. Žalobkyně těžko žádala o sterilizaci z důvodu „porody 2x SC“. Tyto zkratky odborných termínů spíše naznačují, že hlavní roli při formulování důvodů hrál zdravotnický personál. Medicínské důvody spatřované lékaři jsou tu prezentovány jako přání pacientky. Tím může docházet k potlačení autonomní vůle pacientky, která není zcela svobodná. Zda k takovému nepřípustnému ovlivnění vůle žalobkyně došlo v nyní posuzovaném případě však není rozhodné. V každém případě totiž z této žádosti nelze dovodit náležité poučení žalobkyně.
31. Podle tohoto předtištěného formuláře měla být žalobkyně poučena o „způsobu sterilizace a o tom, že se jedná o stav trvalý“. Žalobkyně však měla být také poučena o účelu zákroku, jeho důsledcích a rizicích a zejména možných alternativách. Takové plné poučení je nezbytnou podmínkou, aby následný souhlas byl informovaný.
32. Soud tedy shrnuje, že ze zdravotnické dokumentace žalobkyně nevyplývá, že by žalobkyně dala ke sterilizaci souhlas. A již vůbec z ní nevyplývá, že by šlo o souhlas informovaný. Byť běžným stavem věcí je, že je to právě zdravotnická dokumentace, která obsahuje dostatečné podklady pro závěr o informovaném souhlasu se zdravotnickými službami, nelze vyloučit, že by informovaný souhlas šlo dovodit z jiných důkazů (viz například rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 11. 2022, č. j. 14 Ad 9/2022-33, bod 46). Žalovaný však žádné takové jiné důkazy neuvedl. Lze připomenout, že bytí řízení o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem je řízením zahájeným na žádost, uplatní se tu ve zvýšené míře povinnost správního orgánu zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2023, čj. 4 As 290/2022-42, bod 39). V tomto případě z ničeho nevyplývá, že by jiné důkazy mohly existovat. Vzhledem ke Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

značnému časovému odstupu, téměř dvacet let, nelze ani předpokládat dostatečně konkrétní ústní svědectví některých osob.

33. Městský soud tedy uzavírá, že ministr zdravotnictví dospěl k chybnému závěru, že v případě žalobkyně nedošlo ke sterilizaci v rozporu s právem ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací.

III.3 Náležitosti žádosti žalobkyně o sterilizaci

34. Žalobkyně dále namítá vady její žádosti o provedení sterilizace. Městský soud se výše již částečně věnoval otázce, zda žádost žalobkyně byla skutečným projevem její svobodné vůle. Soud však nemusí k této otázce zaujmout definitivní stanovisko, neboť již shledal žalobu důvodnou, neboť žalobkyně nedala ke sterilizaci informovaný souhlas.
35. Pokud jde o další namítané vady žádosti jako chybějící datum projednání sterilizační komise, či složení sterilizační komise, tak městský soud souhlasí s ministrem zdravotnictví, že nejde o vady, které by měly vliv na rozhodnutí, zda sterilizace byla provedena v rozporu s právem ve smyslu § 3 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací. Nárok na poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona o odškodnění nezákonných sterilizací nenáleží za provedení sterilizace, při které došlo k jakémukoliv pochybení v rozporu s platnými právními předpisy. O jaké pochybení musí jít, stanoví právě § 3 toho zákona. Jedná se o vady souhlasu pacientky se sterilizací, tedy absence informovaného nebo svobodného souhlasu. Složení sterilizační komise ani chybějící datum zasedání komise nemá žádný vztah k případnému souhlasu žalobkyně.
36. Tyto námitky tedy důvodné nejsou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Městský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem městského soudu vyjádřeným v tomto rozsudku (78 odst. 5 soudního řádu správního). Ten lze shrnout tak, že u žalobkyně došlo ke sterilizaci v rozporu s právem ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací, neboť k ní nedala informovaný souhlas.
38. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch. Městský soud jí proto přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů soudního řízení. Náklady řízení tvoří náklady na zastoupení ve výši 10 200 Kč za tři úkony právní služby: převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, sepsání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) této vyhlášky a účast na jednání dle § 11 odst. 1 písm. g) této vyhlášky, včetně režijního paušálu dle § 13 odst. 4. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, proto do nákladů řízení náleží též částka odpovídající sazbě daně ve výši 2 142 Kč. Konečná výše náhrady nákladů je 12 342 Kč.
39. Soud také žalobkyni vrátil zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Podle § 11 odst. 1 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích jsou od poplatku osvobozeny žaloby o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem. Podle § 10 odst. 1 tohoto zákona soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

tomu nebyl povinen. Žalobkyně k zaplacení poplatku nebyla povinna, neboť se žaloba týká poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem. Soud zástupce žalobkyně vyzývá, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto rozhodnutí soudu sdělil číslo účtu, na který má být vrácený poplatek zaslán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Praha 19. června 2024

Jan Kratochvíl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.